

Varg i Veum

Fejd

Sägner i fordom förtäljer om dåd
svärden höjdes och tingsfriden bröts
blottar sitt sinne med dråpets begär
härjar och skändar med ursinnes kraft

Håller de kära i tryggaste famn
rädsla och fruktan var vägen de fann
sprungen ur kärlekens heliga kved
dömda att plågas att i nidingars våld

Mörkret nalkas och stunden var svår
berget det rämnar av smärta
stungen av vrede i vargarnas tid
ristat var ödet i sten

Sorgen i hjärtat med flammande eldar
jagar i blindo en osvuren vän
skuggorna ruvar i skogarnas mörker
facklorna tändas för driva dem hän

Varg i veum

Mörkret nalkas och stunden var svår
berget det rämnar av smärta
stungen av vrede i vargarnas tid
ristat var ödet i sten